

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ιρλανδία, καθόσον παρέλειψε να θεσπίσει και να εφαρμόσει σχέδια δράσης για την αντιμετώπιση όλων των διαδρομών προτεραιότητας που προσδιόρισε και να τα διαβιβάσει χωρίς καθυστέρηση στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 13, παράγραφοι 2 και 5, του κανονισμού (ΕΕ) 1143/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2014, για την πρόληψη και διαχείριση της εισαγωγής και εξάπλωσης χωροκατακτητικών ξένων ειδών ⁽¹⁾
- να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά το άρθρο 13, παράγραφοι 2 και 5, του κανονισμού 1143/2014, η Ιρλανδία όφειλε, εντός τριών ετών από την ημερομηνία έγκρισης του ενωσιακού καταλόγου, να θεσπίσει, εφαρμόσει και διαβιβάσει στην Επιτροπή σχέδια δράσης για την αντιμετώπιση των διαδρομών προτεραιότητας ακούσιας εισαγωγής και εξάπλωσης χωροκατακτητικών ξένων ειδών προς την Ένωση τις οποίες έχει προσδιορίσει δυνάμει του άρθρου 13, παράγραφος 1, του κανονισμού 1143/2014. Η Επιτροπή ενέκρινε στις 13 Ιουλίου 2016 τον ενωσιακό κατάλογο που αναφέρεται στο άρθρο 13 του κανονισμού 1143/2014, οπότε η τριετής προθεσμία εξέπνευσε στις 13 Ιουλίου 2019.

Η Ιρλανδία προσδιόρισε τρεις διαδρομές προτεραιότητας (ερασιτεχνική αλιεία, ναυσιπλοΐα αναψυχής και μεταφορά υλικού ενδιατημάτων) δυνάμει του άρθρου 13, παράγραφος 1, του ως άνω κανονισμού.

Εντούτοις, η Ιρλανδία θέσπισε και διαβίβασε στην Επιτροπή σχέδια δράσης για δύο μόνον από τις τρεις διαδρομές προτεραιότητας που προσδιόρισε.

⁽¹⁾ ΕΕ 2014 L 317, σ. 35.

Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-180/23)

(2023/C 173/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Δ. Τριανταφύλλου και P. Messina)

Καθή: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη έχοντας συνάψει και δημοσιεύσει τη συμβατική συμφωνία μεταξύ των ελληνικών αρχών και του ΟΣΕ, του ελληνικού διαχειριστή υποδομής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 30 παράγραφοι 2 και 6 της οδηγίας 2012/34 ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το παράρτημα V αυτής,
- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Ελληνική Δημοκρατία δεν συνήψε τη συμφωνία που προβλέπεται στο άρθρο 30 της οδηγίας 2012/34 για την υποδομή των σιδηροδρόμων με τον διαχειριστή της υποδομής (ΟΣΕ). Ωστόσο, η συμφωνία έπρεπε να έχει συναφθεί ήδη από τις 16 Ιουνίου 2015 (άρθρο 64 της οδηγίας) και να καλύπτει όλα τα στοιχεία του παραρτήματος V.

⁽¹⁾ Οδηγία 2012/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τη δημιουργία ενιαίου ευρωπαϊκού σιδηροδρομικού χώρου. (ΕΕ 2012, L 343, σ. 32).